

Hitbuzgalmi havi folyóirat. ♦ Kiadja a Budapesti Országos Központi Oltáregyesület Budapest, IX., Üllői-út 77. szám. ♦ Csekkszám : 19.166.
Előfizetési ára 3 P, példányonként 30 fillér.

Pastor angelicus.

Az apokalyptikus idők viharai között is minden öntudatos katolikus hívő mély tisztelettel fog március 2-án az örök város felé tekinteni. Öt évvel ezelőtt, 1939 március 2-án sugározták szét a rádióállomások az örömhírt: Pacelli Jenő bíboros-államtitkárt az egybegyűlt bíborosok Szent Péter apostolfejedelem utódjává választották, aki XII. Pius néven foglalja el nagy elődjének trónját. A láthatáron akkor már félelmetes színben mutatkoztak a mai világégés körvonalai, amelyeket a maguk borzalmas hatásaiban csak egy olyan elhivatott lélek láthatott meg előre, mint amilyen Pacelli Jenő volt. Most az elmúlt öt év távlatából vizsgálva az eseményeket, döbbenetesen igazaknak bizonyulnak prófétai meglátásai. Mint minden prófétának, neki is osztoznia kellett azok közös sorsában, a meg nem értésben. A próféták szavára nemcsak egyének, hanem tömegek, nemzetek szoktak figyelni. De mivel ajkukon a megmásíthatatlan és részre nem hajló igazságok hangzanak el, bizony számolniuk kell a hazugság és álnokság gázszlovagjainak ellenvetéseivel. Így került be XII. Pius pápa a pastor angelicus is a vélemény- és bírálatáradatok sodrába. De éppen abban látjuk elhivatottságát, hogy tiszteletreméltó személye olyan töretlenül és megingathatatlanul áll a viharban, mint a szirten megkapaszkodó óriás-tölgy. Ezért tekintünk mi reá nemcsak részvételtjes szeretettel, hanem szent büszkeséggel is. Igen ez ő, ez a mi vezérünk, ez a Krisztus elgondolása szerinti pásztor, a pastor angelicus, angyali pásztor.

A katolikus hívő a római pápában Krisztus egyedüli földi helytartóját tiszteli. Emberek választják a pápát, de méltósága átvételének pillanatában birtokosa lesz annak a világleflett álló hatalomnak, melynek gyökere Krisztus. Sziklává lesz,

mely biztos alapul szolgál az Anyaszentegyház épületének hordozására. *Hatalmas védőfegyverre válik*, melyen visszapattan az antikrisztus minden dőre próbálkozása. *Oldó-kővé hatalommá válik*, melynek joga van Krisztus nevében mennyországot nyitni és poklot becsukni, de büntetést is mérni a megátalkodottakra.

A pápa biztos és elszánt őrzője a Krisztus által reábizott szent örökségnek is. Nagy értékek, örök igazságok kincstárnoka ő. Milyen sokszor megpróbálkoztak hízelgéssel és erőszakkal megfosztani e drága kincsektől. Milyen dühös tehetetlenséggel kellett tapasztalniok a vakmerőknek, hogy erőfeszítésük hiábavaló volt. A kemény sziklának nekirohant lázas koponyák, az eretnkségek száz és száz foszlányaira hullottak széjjel. A szikla nem változott, csak tekintélye nőtt s az ellenfelek gyűlölete dagadt nagyobbá. Éppen ebben látjuk mi az elhivatottság csalhatalan ismertető jegyét. Mert a megalkuvókat senki sem bántja, a behódolóktól nem kell félni. Súlyt mindig csak a gerincesség jelent. Aminthogy a tölgyfának is nagyobb az árnyéka, mint az útmenti fűszálnak s csak az előbbinek árnyéka nyujt üdülést az eltikkadt embernek.

Eucharisztikus vonatkozásban a pápa a szentségi színek alatt köztünk levő Krisztus második énje. Az örök pápaságon keresztül forrászó papi konszekráció hatalom csak általa lehetséges. Az apostoli folytonosság adja meg minden katolikus papnak a csodálatos hatalmat, hogy Krisztust ide varázsolja a földre a szentmise-áldozatban. Pápaság nélkül nincs áldozatbemutató hatalom, nincs Eucharisztia és Krisztus csak az ima szárnyain keresztül megközelíthető valaki maradna. Ime ezért köszöntjük mi XII. Pius pápát is, a pastor angelicust. Ezért száll bensőséges imánk az ég felé: Tartsd meg Isten Szentatyánkat, Krisztusnak helytartóját!

Kiss István.

Egy lángoló szív az Eucharisztia élő csodájáért.

(Sordini Mária Magdolna anyja élete.)

(1770—1824.)

(Folytatás.)

Megkezdődött hát az az életmód, melyre az Úr Jézus majd két évtizeden át készítette elő jegyesét, Mária Magdolna anyját. Ő előtte a világon még nem volt örökimádási rend, sem férfi, sem női alakulatban. Amikor az alig tizenkilenc éves *Sordini Katalin* fiatal újoncnő magától az Úr Jézustól örökimádási hivatását kapta, *Boldog Eymard*, az imádandó Oltáriszentség nagy apostola, még meg sem született. És több mint félszázaddal később, 1854 december 8-án jelent meg a Boldogságos Szűz *d'Hoogvorts* bárónénak, főségsé hivatásra indítván őt, hogy helyettesítse a Szűzanyát az Eucharisztiaiban közötteünk lakó Úr Jézus imáadásában.

Az Eucharisztia szerelmesei ők hárman, akik egymásután következnek:

Sordini Katalin, aki szívének olthatatlan égő vágyát, mint Mária Magdolna anyja megvalósítja az örökimádási női rend alapításával. Időrendben utána következik *Jules Eymard*, a férfi örökimádási rend alapítója. És bezárja a sort *d'Hooghvorts* báróné, a Mária-Reparatrix női örökimádó rend alapításával.

Mária Magdolna anyát egyenesen a napoleoni idők viharába állítja az isteni Gondviselés. Mikor Franciaország a forradalomtól lángba borul és nyomában Olaszország is, mikor az istentelenség soha nem sejtett arányokban rátör az emberiségre, akkor Rómában a Szent Joákim és Anna templomban a fehérruhás, piros skapulárés örökimádó nővérek esdekelnek irgalomért az emberiség számára. Ők a világ első engesztelői, akik éjjel-nappali szentségimáadásban könyörgik ki a gyógyszert a beteg világ számára. Az Úr Jézus irgalmas Szíve, mely már egyszer Alacoque Szent Margit útján adta magát orvosszerűen a gyűlölettel haldokló világ-

nak, most ismét kitárul az emberiség számára az imádandó Oltáriszentségben és ennek gyönyörűséges titkait ismét egy szűzre, Mária Magdolna anyára bízva.

Nappal és éjjel szünet nélkül, évek során át ott térdelnek az örökimádó nővérek a kitett imádandó Oltáriszentség előtt. Ők az igazságos Isten ítéleteinek villámhárítói, nekik köszönheti Róma, hogy Napoleon végleg nem igazhatta le. A Szentséges Atyát, VII. Piuszt, ugyan fogságba hurcolta, a Szent Joákim és Anna kolostorból az örökimádó nővéreket is elűzte, akik most mérhetetlen sok szenvedéseikkel engesztelték a jó Istent és könyörögték ki a Pápa és Róma szabadságát. Meghallgatást nyertek. Ki ismeri, mily titkos szálakból szövődik a Gondviselés baldachinja, mily természetfölötti erők adták vissza a Pápát Rómának s Rómát a szabadságnak . . .

Mária Magdolna anya szerzete, az örökimádó nővérek is visszatérhettek a szabad Rómába. És újból élő vérkeringése lettek az örök városnak. Sereglettek hozzájuk a hivatások. Alapító anyjuk úgy, amint neki az Úr Jézus meghagyta, elkészítette a szabályzatot, melyet a pápák ismételtelen jóváhagytak. És lassankint csöndes, hódító útjára kelt ez a szabályzat még az alapítóanya életében. Ahogyan ő egyik víziójában látta, a világot az örökimádás sugarai takarják be, azért nem tud rajta a gonosz véglegesen erőt venni. Sok beöltözést láthattak Mária Magdolna anya jóságos szelíd szemei és sok fogadalmat ültethetett el sajátkezűen az Eucharisztia földi mennyországába. Ezek mindig sajátos ünnepnapok voltak számára, amelyek oda sorakoztak az ő anyai szívének legszentebb örömeihez, az Úrral való bizalmas társalkodásaihoz.

Mikor a reabizott művet befejezte s vetése érett kalászkokba szökkent, annak gazdag aratása ő maga lett. Az Úr korán elhívta, alig ötvennégy éves korában. Hosszú, fájdalmas betegség emésztette. Tüzes, lángoló lelke elégette finom, törékeny testét. Győzte türelemmel. Lelkileányai láthatatlan főnöknőjének, a Boldogságos Szűz Máriát kérte s ő haldoklásában is Jézus, Mária és Szent József rab-szolgájának vallotta magát. Egy életen át gyóntatója, a hűséges Msg. Menochio hozta neki a Szent Útravalót. Föllángolt még egyszer a szíve imádásra, hogy ezen anyagi hivatását a mennyben is folytassa. Az Isten-szeretet rejtelmes tüzeiben szenderült át a másvilágra. És amikor megszűnt szíve dobogni a földön, arca fényességtől ragyogott.

Ez a fény gyógyított meg sok beteget és világosított meg sok hitetlent. Ezzel a fényrel indult el Mária Magdolna anya élete a látható csodák útján és ez az út még mindig tart.

Örökimádó nővéreinek hivatását a pápák egymásután tüntették ki brevéikkel. Így VII. Pius után, aki az alapítást és a szabályzatot jóváhagyta, még XII. Leó, XIII. Gergely, XIII. Leó és XI. Pius pápák.

Maga az örökimádó nővérek ezen alapítása innen-onnan százötven éves, Olaszországban igen el van terjedve, de vannak kolostoraik a régi Ausztriában, Spanyolországban, Dániában, sőt Amerikában is több helyen. Az anyakolostor Rómában van, címe:

Convento della Perpetua Adoratione Roma 23. Via Selci 96.

* * *

Az emberiséget ismét hatalmába kerítette a gonosz. A földgömbön sötét tüzek lángjai égnek. Ezt a tüzet csak az Eucharisztia tiszta lángjai olthatják ki. Szíveket keres az Úristen, kik a földgömböt az Eucharisztia lángján fölgyulladva körülölelik. *Sordini Katalin*, a megtestesülésről nevezett Mária Magdolna anya ilyen volt.

Vajha hazánk, Magyarország is fölgyulladna az ő lelke szent tüzénél és több hajlékot építene az örökimádás leányainak.

Hisz minden egyházmegyének a legtöbb áldást egy-egy örökimádó templom a maga örökimádó nővéreivel esdekelne ki, akik éjjel-nappali imáadásban a kitett imáadandó Oltáriszentség előtt újítanak meg lelkében azt az egyházmegyét, mely hajlékot adott nekik.

A Szentlélek Úristen fogyhatatlan szeretet-tüze élessze tovább ezt a vágyat és segítse valósuláshoz.
S. Balázs Benedicta.

Csendes reflexiók a Legszentebb előtt.

Érdekes: mennyi derék kereszténynek kell reggeltől estig helytállni örhe-lyén, verejtékes módon keresni a kenyerüket, sőt éhbérért a legalacsonyabb munkákat végezni! A szívükben forró tűz lappang Teutánad, Kenyér és Bor Istene. Sőt jöhetnek! Sőt jámborságuk gúnyolódás és bántalom célpontja lesz... Kinevetik őket... Maradinak bélyegzik hitüket... Ők mégis boldogok, mert egész nap abból a kegyelemből élnek, hogy nagyon korán, a jól megérdemelt alvás helyett szentmisére és szentáldozáshoz mehettek! Most pedig én imádkozgatom értük: áld meg munkájukat mindkét kezeddal, Eucharisztikus Király, add, hogy csendes türésük mentős példaadás legyen a gonoszaknak és majd egyszer úgy alakuljanak életkörülményeik, hogy nappalokat és éjszakákat tölthessenek a Te oltárad közelében és ihletében!...

***

Az Úr Jézus szent Szívének: életem piros Mágnesének vonzásában arra az ifjúra gondolok, aki ma reggel a gyóntatószékemben ezt mondotta nekem: Páter, nem tudok, mert nem lehet tisztán élni! És én ezt feleltem neki: Barátom, tisztának *kell* és *lehet* is lenned; nézz fel a szikrázva ragyogó Tisztaság-Központra: az Eucharisztia-Napra és ne hallgass a cimborák suttogásaira; sarlatánok, lélekkufárok, hajótöröttek és a Szent Lélek Templom kifosztogatói beszélhetnek akármit; az Úr Jézus és a Szűzanya fénylő liliomosságot sugároznak Feléd, kérd térdencsúszva a segélyüket! Aztán ne felejtsd, hogy a mult nagyjai és a jelen bölcsői is egyértelműleg ezt állítják: *lehet* és *kell* hófehér tisztaságúnak lenned!... Barátom, nézd a tisztaság útja ez: *negative* kerülni mindent, ami felborzolhatja érzedeidet: szemek fékezése, túlsok evés stb., helyettük mértékletességben és önmegtágadásban gyakorold magad, aztán tovább *pozitive* használd fel a legfőbb erőforrásokat: a *bűnbánat szentségét* és tápláld lelkedet a szűzek kenyerével: az *Úr Testével*! Meglásd, Barátom, egészen szép leszel! A szíved májusi harmatcsepp, a lelked villogó igazgyöngy hófehérségében!

Az ifjú új küzdelmek acélos akarásával távozott tőlem ma reggel, s úgy érzem, sikerült is eddig megállni Neki a sarat. Mert egész nap Érte fohászkoztam, s most is Óérette kérem Jézus szentségesen tiszta Szívét!

P. Fenyvessy Jeromos O. P.

FOHÁSZ A KENYÉRÉRT.

Világszerte valljuk:
minden kinccsel felér
— a mennyei kenyér.

Condviselő Atyának,
legyen bőven mégis
— a földi kenyér is.

Legyen bőven mindig,
mindegy, milyen kenyér,
— fekete vagy fehér.

Brenner Tivadar.

«Boldogok, akik sírnak...»

(Gondolatok Kánter Károly életéből.)

«Boldogok akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak» — mondotta az Úr Jézus, de a «sírás» alatt bizonyára azt a sok fájdalmat, megpróbáltatást, testi és lelki szenvedést értette, amelyek ebben a siralomvölgyében végigkísérik az embert. A vigasztalást pedig azoknak ígéri, akik mindezt türelemmel, Isten akaratában megnyugodva és Öríránta való szeretetből viselik el.

Ha a szentek életét figyeljük, láthatjuk, hogy kivétel nélkül homlokukon ott ragyog a béketűrés fénylő csillaga. Szentéletű prelátságunk, Kánter Károly sem volt mentes a szenvedésektől, melyeket azonban lelke számára gyümölcsözőkké tudott tenni. Kettős forrásból eredtek ezek: természetes és természetfeletti fájdalomtól. Testalkata törekeny lévén, már papi pályája elején küzdött a betegséggel s egész életén át betegeskedett. Elmondható, hogy sohasem volt teljesen egészséges. De szinte észre sem akarta venni, hogy beteg és a gyenge fizikummal is emberfeletti munkát végzett, önmagát soha nem kímélve, hanem a szent célt odaadón feláldozva. Panaszkodni, zúgolódní senkisé nem hallotta. De van fájóbb, égetőbb is, mint a testi szenvedés: a lélek szenvedése. Ebben is volt része a jó prelátság Úrnak. Az emberektől ért kis megbántásokon, mellőzéseken magasban szárnyaló lelke könnyen átsiklott. Inkább az fájt neki, ha az emberek nem szerették az Istent, hitközönyben, hitetlenségben és erkölcstelenségben éltek. Papi és apostoli lelkéből ez a tudat sok sóhajt, sok fájó és buzgó imát váltott ki. Szenvetett, hogy a tabernákulum Urát elfeledik, elhanyagolják imáadásban és külső megbecsülésben egyaránt. Ez sürgette, ez hajtotta lángoló lelkét, hogy méltó hajlékot nyujthasson Urának, ahol nemes pompa és lelki mélység vegye Öt körül s hogy Érte és Neki élő lelkék csoportosuljanak körülötte «örökimáadásban.» A vezetése alatt álló Oltáregyesület munkája főleg ezt a lelki vágyat és célt szolgálta s szolgálja mindörökké Ezért már e földön is érezhette Isten e hú szolgája a vigasz édességét, mikor körültekintett lelkigyermekéin és a hívök sokaságán, kiket ő vezetett Istenhez. Örömteli boldogság járta át szívét, mikor az Örökimáadás-templom nagyszerű boltívei alatt, az orgona hangja először szólalt meg a legszentebb áldozatra. Bizonyára felujjongott lelke a zsolttárossal: «Szeretem Uram a Te házad ékességét.» De minö vigasz várhatott reá az örökkévalóságban, hol «szem nem látta, fül nem hallotta» boldogság vár azokra, akik az Úr megdicsőítésén fáradoztak.

Zelatrix.

Engeszteljük Szűz Mária szeplötelen szívét!

A SZENT SZŰZ két eszközt ajánlott — önmagunk megmentésére — a fatimai kiváltságos gyermekek útján. Mégpedig: az **imádságot** és az **engesztelést!**

Pl. : Ajánld fel minden szombaton szentmisehallgatásodat és szentáldozásodat a SZŰZANYA szent szíve engesztelésére. Vagy: Megígérte, hogy annak, aki öt egymásutáni hónap első szombatján töredelmesen meggyónik és áhítatos lélekkel magához veszi az Úr szent testét, továbbá a templomban, vagy bárhol egy teljes rózsafüzért mond el, és a Titkok fölött — engesztelési szándékkal — egy negyedórát még külön is elmélkedik —, melléje áll a halál órájában és kieszközli számára az üdvösségéhez szükséges kegyelmeket!

A negyedórás elmélkedésre — szombatonként — csak egy-egy Titkot

válasszunk, s így mire az öt szombat letelik, mindegyiket üdvösségesen végig-elmélkedtük.

Én IGY elmélkedtem a «Fájdalmas rózsafüzérről» :

I. szombat.

«Ki érettünk vért verítékezett!»

Tehát annak, aki az Atya akarata szerint szenved, VERITÉKEZNIÉ, sőt még KÖNNYEZNIÉ is szabad?... Igen. Mert ISTEN a bizonyosat gyakran bizonytalanba burkolja. Ime, nem szabad megítélni, ha valaki tudja, hogy szenvednie kell, és mégis szenvedve szenved!... Hiszen JÉZUS is átélte ezt. Igaz, hogy az Úr SZEMÉRMESEN kezdte. Amíg csak tehetette, amíg a nagy mű, az emberiség megváltása nem szükségelte a nagy nyilvánosságot, rejtekbe vonultan imádkozott és aggodott és szenvedett szívbélileg érettünk.

Aki szenved, annak szinte tudnia illik, hogy miért szenved. Ez az elv rugózza az emberi bírakat is. Tudomásra adják, hogy kit, miért ítélték el. HIBA kerekedik belőle, ha nem tudja. Könnyebb a szenvedése, ha tudja. EZ MÁR MENNYEI IRGALOM!... Vékony égi szálóltés, hogy még a büntetést érdemlő bűnös se érezze a teljes elszakadást teremtő Urától.

Mondom a tizedet s morzsolom a Titkot: «**Ki érettünk vért verítékezett!**»... Eleinte megütközöm, később csodálkozom azon, hogy JÉZUSNAK — a lelki-szenvedései alatt — a lelki-szemei előtt felvonuló s emberfundálta borzalmak és bűnök mirriádjainak láttára vért verítékezett a «teste»!... De lassanként természetesen találom, hiszen a teste valóságos emberi test volt. Ugyanekkor vigasztként ötlök eszembe, hogy miután a szenvedés itt állandó jellegű, az öröm pedig mulandó, az örömből a keveset is sokalta, de a szenvedésből — éppen a vállalt feladat folytán — a sok is kevés volt Neki. Ó, miért van ez az embereknél pont fordítva?... Hallom a feleletet: mert nem tudtok olyanok lenni, mint amilyen a mennyei Atyátok!...

OLYANNÁ VÁGYOM VÁLNI, MINT A VÉRT VERITÉKEZŐ JÉZUS!

(Folyt. köv.)

Együtt a Mesterrel.

Az én leghívebb barátom
Isteni Mesterem,
Ki rejtve az oltáron
Engem vár szüntelen.

Reggeli misén Mesterem
Szívére borulok,
Ha nehéz életterhem
Lelkem megpihen ott.

Kisértés árnyai, Uram,
Üldöznek rémesen,
Ám egyetlen szavadra
Megtörnek Lényeden.

Keblemen viszem Jézusom,
Szegényhez-gazdaghoz.
Kopottas utcasarkon
Jó Szíved vigaszt hoz.

Mégis mi ketten, Királyom!
— Ó, csodás nagy talány —
Mindig ütközők leszünk
Az élet vonatán.

Högyészi Károly.

Engesztelő kilencedünket a hagyományos keretek között nagy látogatottság mellett tartottuk meg február 14—22-ig. A novéna szónoka P. Borbély István S. J. provinciális úr volt, aki mesterien felépített beszédeivel valósággal meghódította hallgatóit. A ma emberét mutatta be minden hibájával, de jótulajdonosságával is, majd nagyszerűen mutatott reá a válságból kivezető engesztelő útra, mely meghozza a lelkek megújulását. A novéna bevezetője gyanánt február 13-án, vasárnap d. u. 3—4-ig férfiak engesztelő szentóra ájtatossága volt, amelyen a központi KIOE vezetőségével az élen az egyes csoportok tekintélyes számban jelentek meg. A templomot betöltő férfi hallgatósághoz dr. Könözi Lajos hittanár intézett lelkes, buzdító beszédet. Február 17-én, csütörtökön este a budapesti papság és a központi Papnövelde teológusai is megjelentek az ájtatosságon, ami még bensőségebbé tette az engesztelést. Február 20-án d. u. 1/2—1/2-ig a női Mária Kongregációk bevonásával volt szentóra ájtatosság, melyet Kiss István központi ügyv.-igazgató vezetett. A novéna alatt a Ranolder Intézet növendékei vettek részt csoportosan, úgyszintén a Simor-intézet növendékei. A befejező ájtatosságot és körmenetet Angelo Rotta apostoli nuncius úr önagyméltósága végezte. A novéna alatti szentmiséket nagy szeretettel végezték: Mihalovics Zsigmond pápai prelátus, A. C. orsz. igazgató, Barkóczy Sándor és Merva Imre prépost-plébánosok, dr. Töttösi Miklós és dr. Tiefenthaler József pápai kamarások, Légrády János, Farda Adolf, Sármány Ferenc érs. tanácsos plébánosok és Kiss István ügyvezető. Az esti áldásokat dr. Hamvas Endre érs. ált. helytartó, dr. Mészáros János p. prelátus, orsz. igazgató, Molnár László apátplébános, Barkóczy Sándor prépost-plébános és a központi ügyvezető tartották. Minden szíves közreműködőnek ezúttal mondunk hálás köszönetet, kérve a szentségi Jézust, hogy engesztelésünk megteremhesse nemes gyümölcsét.

Központi Oltáregyesületünk kiállítása március 17—19-ig lesz központi házunk I. emeleti termeiben. A pompás kiállítást dr. Serédi Jusztinián bíboros-hercegprímás úr őminenciája külön meghívott közönség jelenlétében március 16-án, csütörtökön d. u. 4 órakor fogja megnyitni. Kiállításunk a közönség számára 17-én és 18-án délután 3—6-ig, 18-án reggel 9-től d. u. 1-ig és d. u. 3-tól este 6-ig lesz megtekinthető díjtalanul.

Terjesztőnői értekezletünk március 17-én pénteken d. u. 4 órakor lesz, mely alkalommal a megjelenők a kiállítást is meg fogják tekinteni.

Beérkezett adományok a gyóntatószékre. 17 P.; Bortnyák Istvánné; 10 P.; dr. Erős Gyuláné, özv. Nagy Istvánné, Demre Emilia, N. N.; 7 P.; dr. Fuhrmann Ferencné; 5 P.; Mikó Mihályné; 1 P.; Leitner Ilona. *Összesen: 70 P. Eddigi gyűjtésünkkel együtt: 4581.40 P. Isten fizesse meg.*

Központi Oltáregyesületünk lelkigyakorlata március 19—26-ig lesz az Örökimádás templomban. Minden este 1/27 órakor szentbeszédet mond Kiss István közp. ügyvezető.

A tisztviselőtelepi Oltáregyesület nagybőjtben minden pénteken d. u. 3 órakor a X., Golgota-úti Kálvárián engesztelő keresztúti ájtatosságot végez, melyre az engesztelés híveinek figyelmét felhívjuk.

TELJES BÚCSÚK.

Március 2-án (első csütörtökön), március 3-án (első pénteken), március 19-én (Szent József ünnepén), március 25-én (Gyümölcsló Boldogasszony ünnepén), imádási óránk napján és egy tetszésszerű napon.

† GIMASZÁNDÉKUNK †

«Legyen meg a Te akaratod!»

Minden embernek tulajdonsága, hogy saját akaratát akarja érvényesíteni. Bizonyos fanatizmussal ragaszkodik egyéni elgondolásaihoz, azokat feltétlenül jóknak és hasznosaknak véli. Elsősorban egyéni életében hódol akaratának, azután, ha lehetséges eszerint akarja boldogítani környezetét, vagy alattvalóit is. Valljuk meg őszintén, aránylag kevés olyan helyesen irányított akarat van, amelyik valóban a boldogságot volna képes önmagának és másnak közvetíteni. Az elhomályosult emberi ész gyakran káros dolgokat vél boldogítóknak és így nem egyszer az önző akarat mások számára átkot hozhat. De lehetséges az is, hogy az ész által helyesnek vélt dolgot a kényelemszerető akarat nem hajlandó követni. Így sikkadnak el nagyszerű gondolatok, tervek a lagymatag akarat bűne miatt. Vagy nem tapasztalhatjuk-e ezen megállapítások igazságát? Mikor hozzá-nemértő, vagy gonosz szándékú emberek veszedelmes eszméket akarnak tüzzel-vassal reacrőszakolni nemcsak magukra, hanem tömegekre is. Máskor meg világ-megváltó gondolatokat a leghősiesebb erőfeszítéssel sem lehet megvalósítani, mert megdőlnek a lomha tömegek akarat-gyengeségén! Valahogy nincs összhang az akarat működésében.

Józanul gondolkodó embernek reá kell jönnie arra a megállapításra, hogy akkor megy rendjén az ember élete és a világ sorsa is, ha Isten akarata érvényesülhet. Az a mindig *boldogító akarat*, mely nem csupán az egyes ember boldogságát tekinti, hanem az össz-emberiséget. Az *az igazságos akarat*, mely nem szándékozik kiváltságokat teremteni beteges részrehajlással. Az *a szent akarat*, mely nemcsak a mulandókat nézi, hanem az örökkévalókat is. Az *a mindenkire kiterjedő akarat*, mely felöleli az egész földkerekséget. Az *a mindenható akarat*, melyet munkájában soha senki sem tud megakadályozni. Igen érezzük, hogy ha ez az isteni akarat érvényesülne az egész vonalon, akkor itt valóban boldog világ lehetne.

Az isteni akarat érvényesülésének csodálatos akadályozója sokszor az emberi szabadakarat. A szabadakarat által Isten olyan tiszteletreméltó magaságra emelte az embert, hogy önmaga dönthet sorsa felől. Elfogadhatja, de el is vetheti Isten parancsát. Itt a tragédia oka, hogy az ember nagyon sokszor Isten nélkül, sőt ellene cselekszik. Káros következménye kihat nemcsak az egyénre, hanem néha tömegekre is. Ime itt kell bekapcsolódnia a Miatyánk nagy gondolatának: *Legyen meg a Te akaratod! Tehát imádkozni kell mindannyiunknak, hogy az egyedül boldogító isteni akarat győzedelmeskedhessen az emberi szabadakarat esetleges botlásai által fenyegető veszedelmeken.* Felelősek vagyunk egymásért, tehát szeretnünk kell egymást. Ki kell imádkozni Isten kegyelmét, hogy a jó akarat akadálytalanul megtehesse győzelmes előhaladását, a gonosz akarat pedig kudarcba fulladva, ne tegye lehetővé lelkek elkárkozását. Ez legyen eucharisztikus vonalon is apostoli szándékunk: *győzzön az eucharisztikus szent akarat!* K. I.

(Egyházhatósági engedéllyel.)

Felelős szerkesztő: KISS ISTVÁN. — Felelős kiadó: Dr. Mészáros János.
Stephaneum nyomda Budapest. Felelős: ifj. Kohl Ferenc.